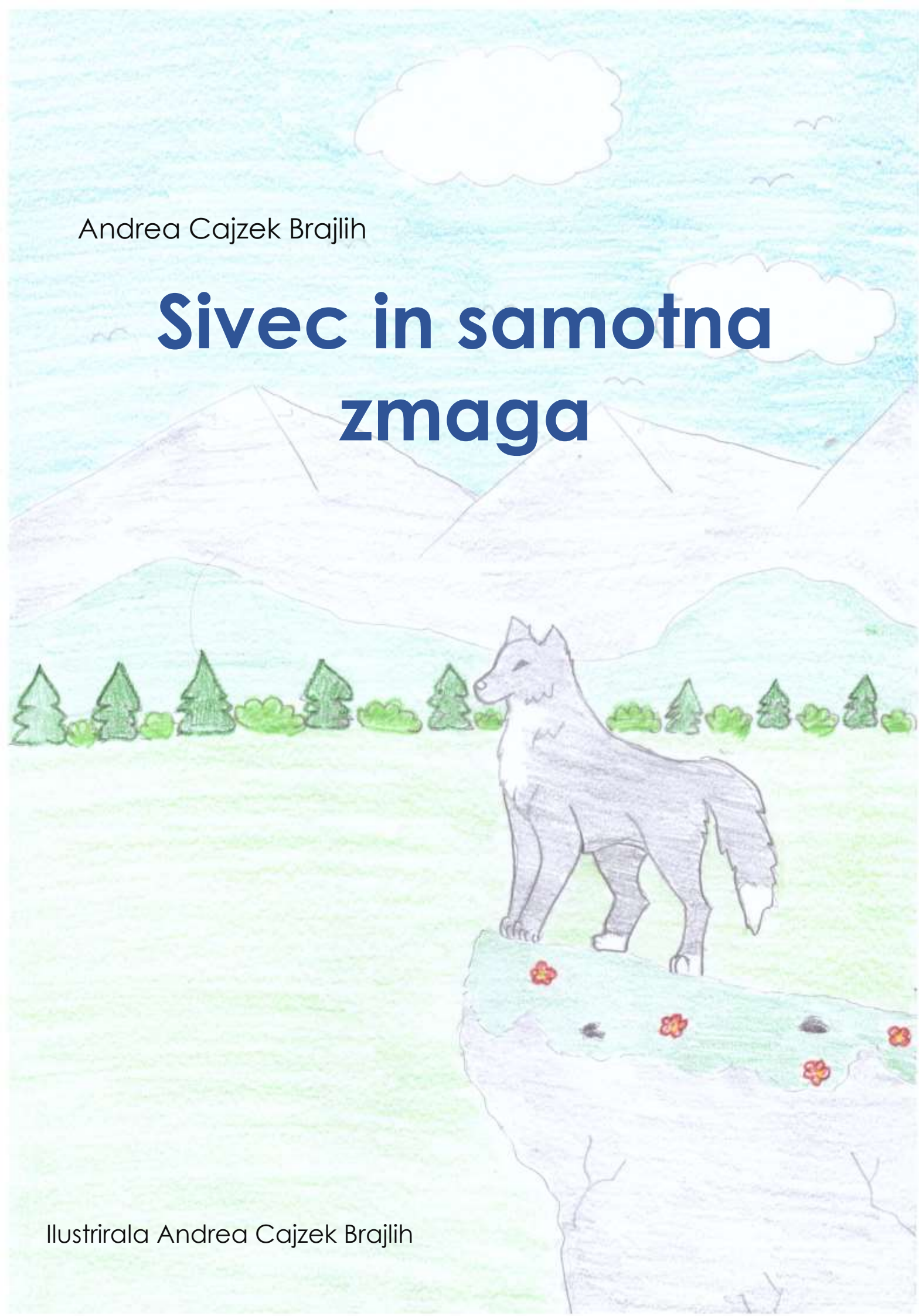


Andrea Cajzek Brajljli

Sivec in samotna zmaga

Ilustrirala Andrea Cajzek Brajljli



Andrea Cajzek Brajlji
Sivec in samotna zmaga

Ilustrirala

Andrea Cajzek Brajlji

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.
Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

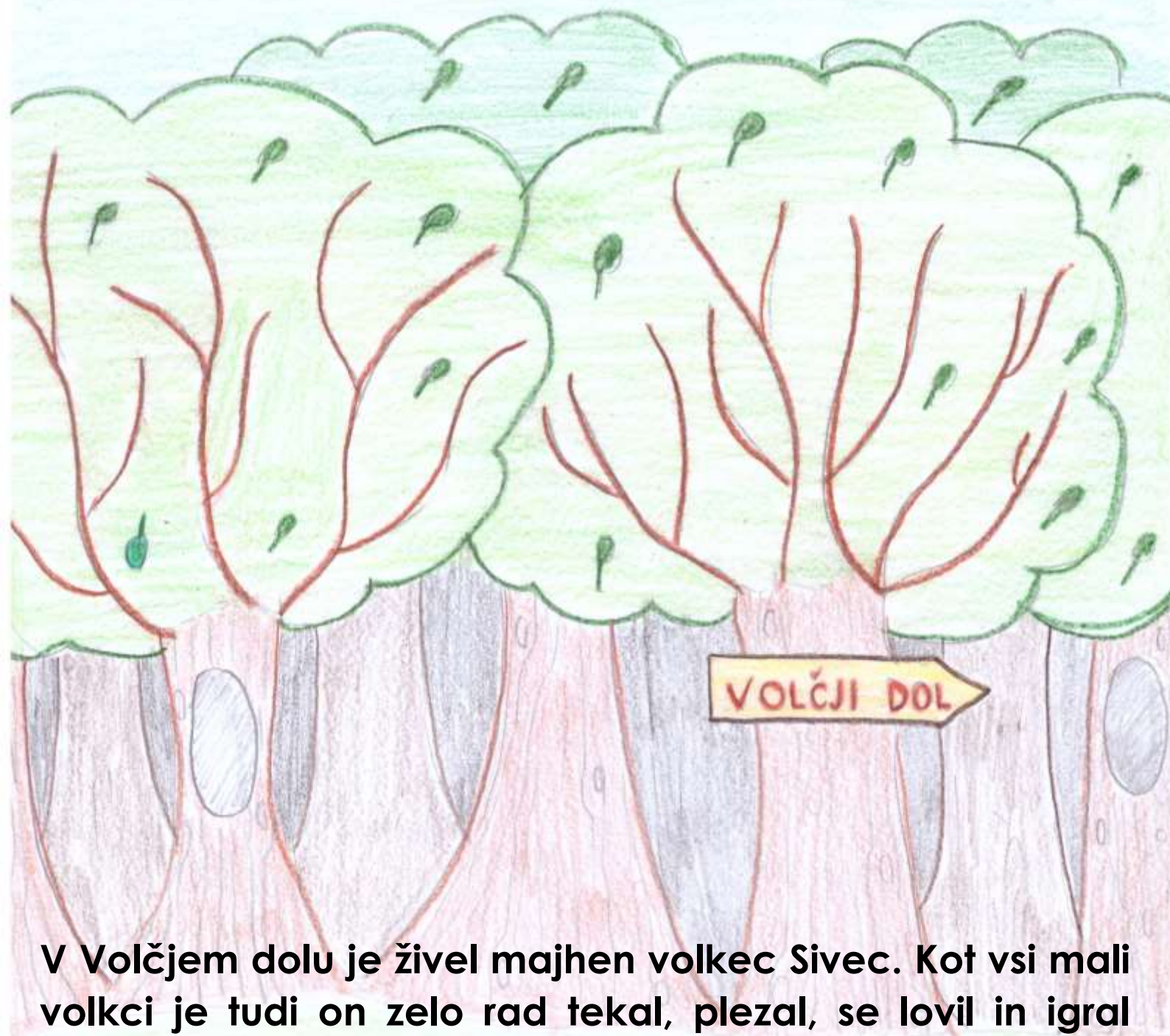
2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, s snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici

[COBISS.SI-ID 287687427](#)

ISBN 978-961-97516-6-4 (PDF)



V Volčjem dolu je živel majhen volkec Sivec. Kot vsi mali volkci je tudi on zelo rad tekal, plezal, se lovil in igral nogomet. Najbolj ga je osrečilo, kadar je bil v vseh igrah najboljši in kadar so ga vsi hvalili.





Ko so s prijatelji igrali nogomet, je Sivec vedno želel biti najboljši. Pri igri se ni oziral na sotekmovalce in nasprotnike. Sotekmovalcem ni podajal žoge, do nasprotnikov pa je bil pogosto grob.





GOZDNE IGRE

V Volčjem dolu so se odločili, da bodo pripravili vsakoletne gozdne igre, kjer volkovi tekmujejo v različnih spretnostnih igrah, ki so namenjene zabavi, druženju in preizkušanju različnih spretnosti.

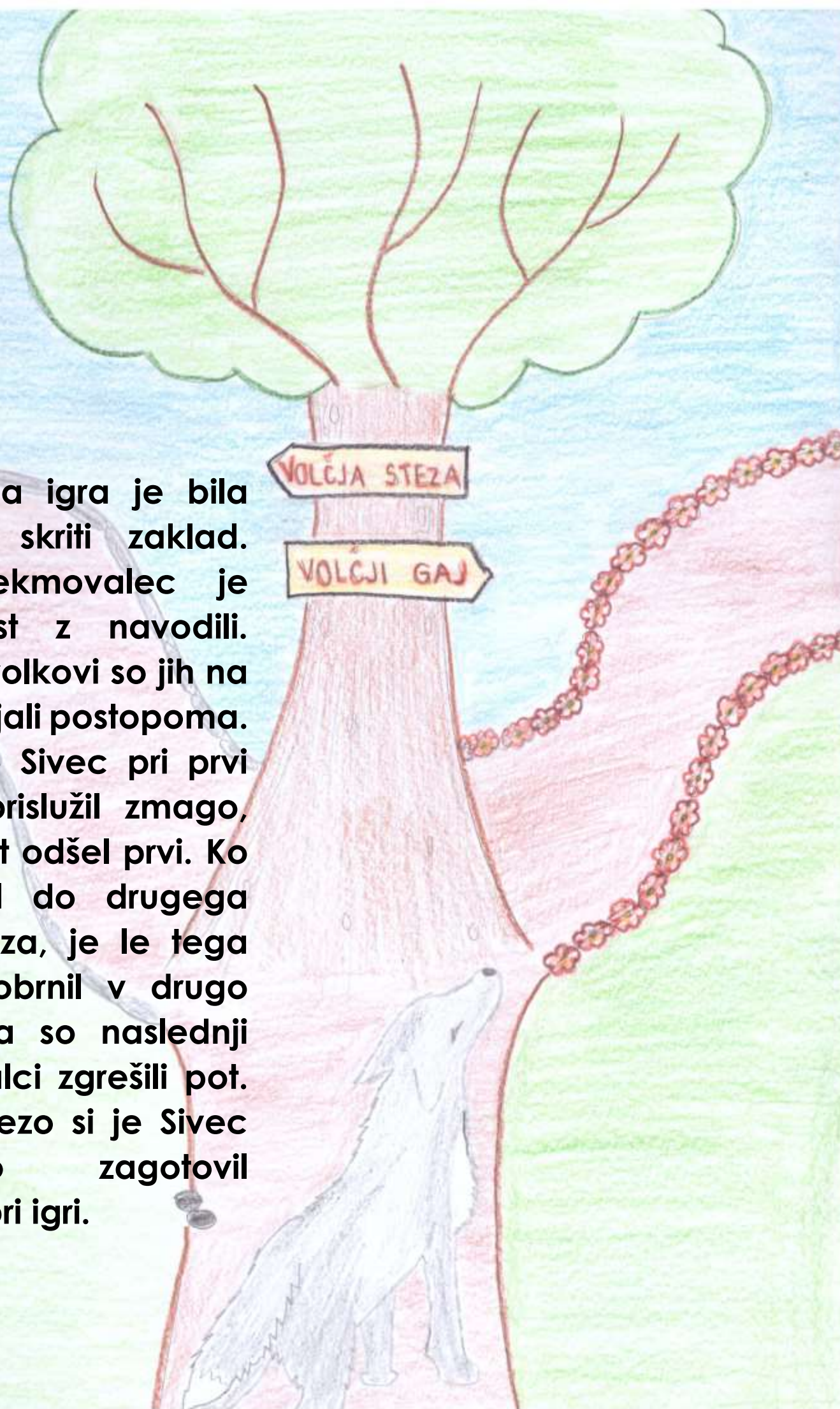
Zadnji teden pred začetkom gozdnih iger je Sivec neutrudno treniral, primerjal svoje rezultate z drugimi in opazoval, kdo bi ga lahko premagal. Bolj, kot se je bližalo tekmovanje, bolj je postajal ljubosumen na prijatelje, ni jim želel privoščiti uspeha in razmišljal je, kako naj tudi z goljufijo pride do zmage.



Že pri prvi igri se je pokazala Sivčeva tekmovalna plat. Prva igra je od volkov zahtevala spretnost in hitrost. Čim hitreje so morali prenesti jajce na žlici do cilja. Sivec je med igro zaostajal samo za prijateljem Benijem, zato ga je spotaknil in prehitel. Na cilj je pritekel prvi in si pri tej igri prislužil zmago.



Naslednja igra je bila lov na skriti zaklad. Vsak tekmovalec je dobil list z navodili. Starejši volkovi so jih na pot pošiljali postopoma. Ker si je Sivec pri prvi nalogi prislužil zmago, je na pot odšel prvi. Ko je prišel do drugega smerokaza, je le tega nalašč obrnil v drugo smer, da so naslednji tekmovalci zgrešili pot. S to potezo si je Sivec ponovno zagotovil zmago pri igri.

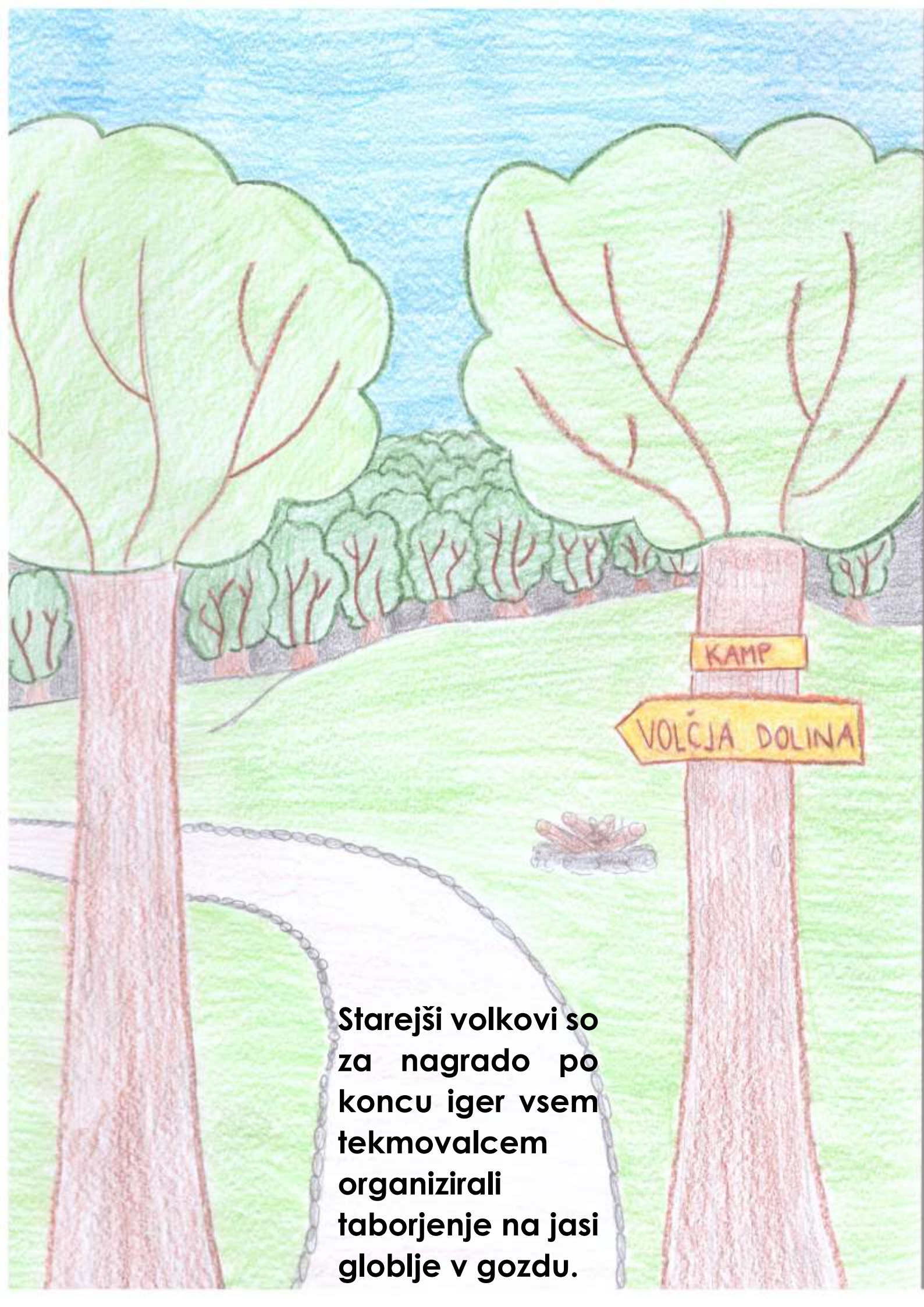


Tretja igra je bila namenjena delu v skupini, saj so morali skupaj iz palčk v treh minutah sestaviti most, ki bo zadržal težo jabolka. Sivec je v svoji skupini takoj prevzel vodilno vlogo, ter začel sotekmovalcem ukazovati, nekaterim pa ni pustil delati. Tudi sam ni sodeloval pri izdelavi, ampak je opazoval, kako uspeva drugim. Ko je opazil, da gre kateri izmed ostalih skupin boljše, je vrgel kamenček, tako da se jim je most porušil. Tudi tokrat je njegovi skupini uspelo zmagati.

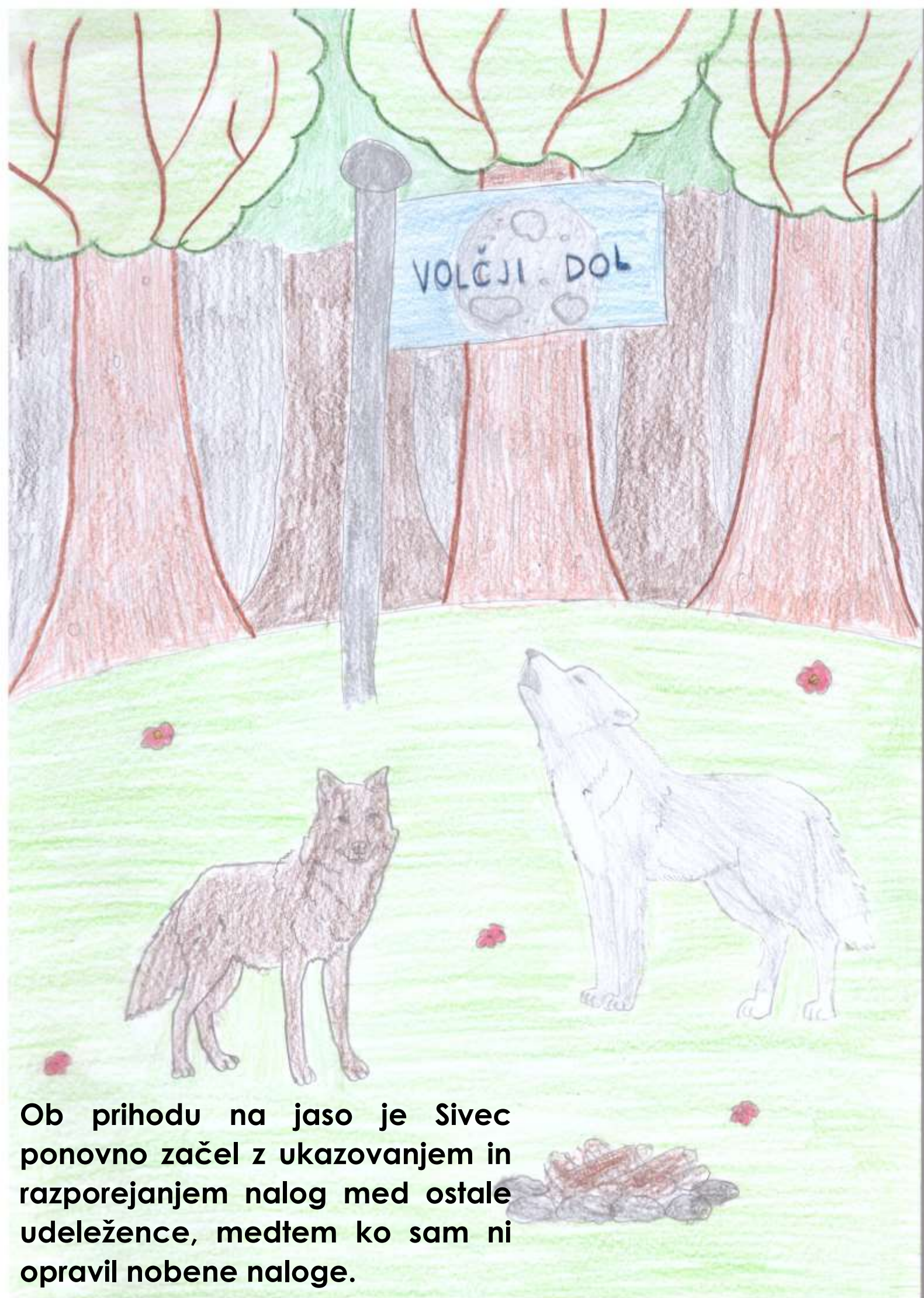


Ko so starejši volkovi sešteli vse točke, so razglasili zmagovalca. Zmagal ni nihče drug kot Sivec. Sivec se je svoje zmage zelo veselil. Šele čez čas je opazil, da nihče ne praznuje z njim. Na obrazih svojih prijateljev je opazil, da so razočarani in da vzdušje ni več veselo.





**Starejši volkovi so
za nagrado po
koncu iger vsem
tekmovalcem
organizirali
taborjenje na jasi
globlje v gozdu.**



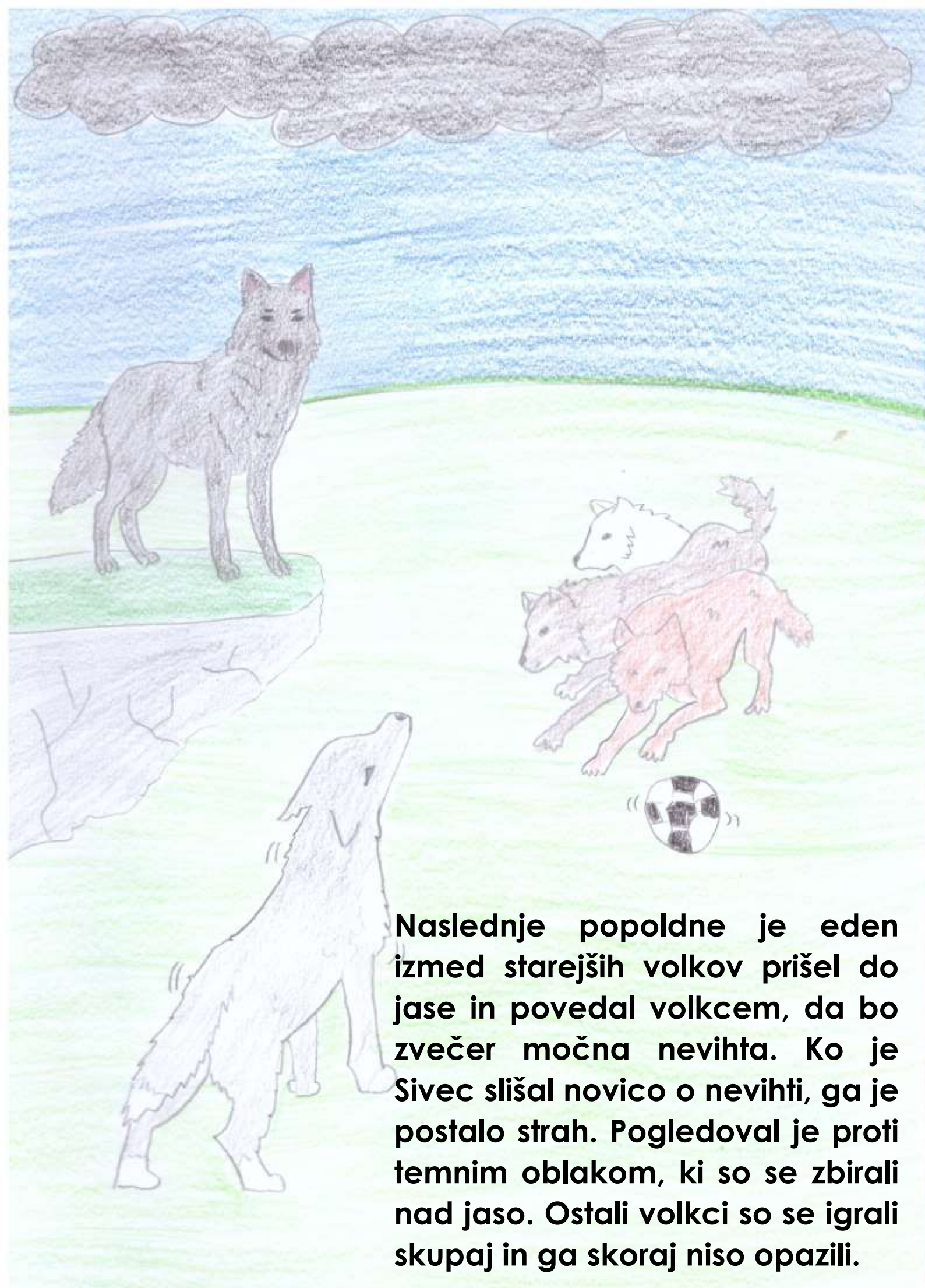
Ob prihodu na jaso je Sivec ponovno začel z ukazovanjem in razporejanjem nalog med ostale udeležence, medtem ko sam ni opravil nobene naloge.

Dokler je Sivec čakal in ukazoval na jasi, so ostali volkci že postavili svoje šotore. Šele ob mraku se je Sivec zavedal, da je edini, ki še nima postavljenega svojega šotora.



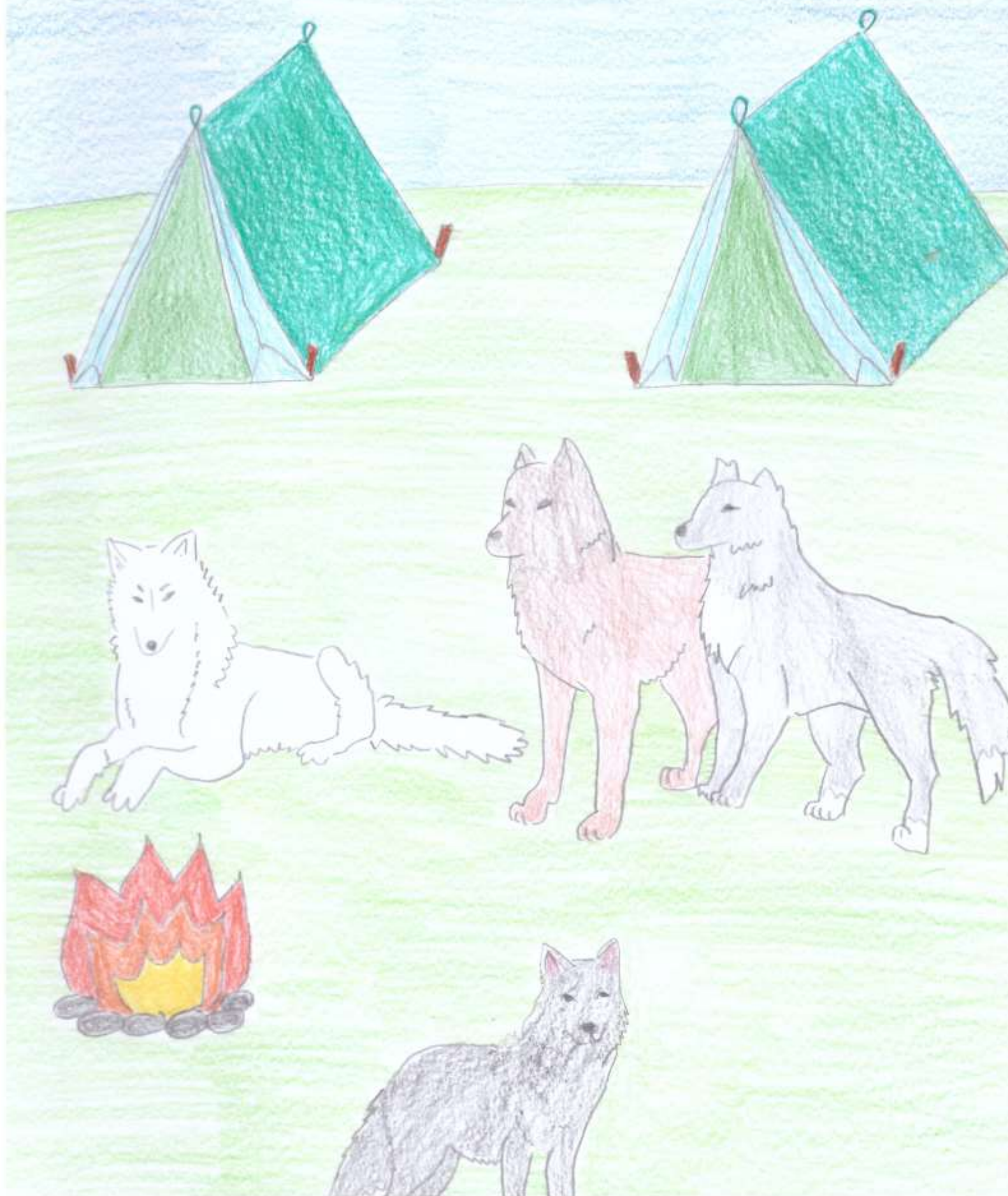
Ker sam s pomočjo navodil ni znal postaviti šotor, je hodil od prijatelja do prijatelja, vendar mu nihče ni želel pomagati. Na koncu je ves poklapan stopil do Benija in ga prosil za pomoč. Beni mu je odvrnil, da mu bo pomagal. Rekel mu je še, da so ostali volkci jezni nanj, ker je do zmage prišel na nepošten način.





Naslednje popoldne je eden izmed starejših volkov prišel do jase in povedal volkcem, da bo zvečer močna nevihta. Ko je Sivec slišal novico o nevihti, ga je postalo strah. Pogledoval je proti temnim oblakom, ki so se zbirali nad jaso. Ostali volkci so se igrali skupaj in ga skoraj niso opazili.

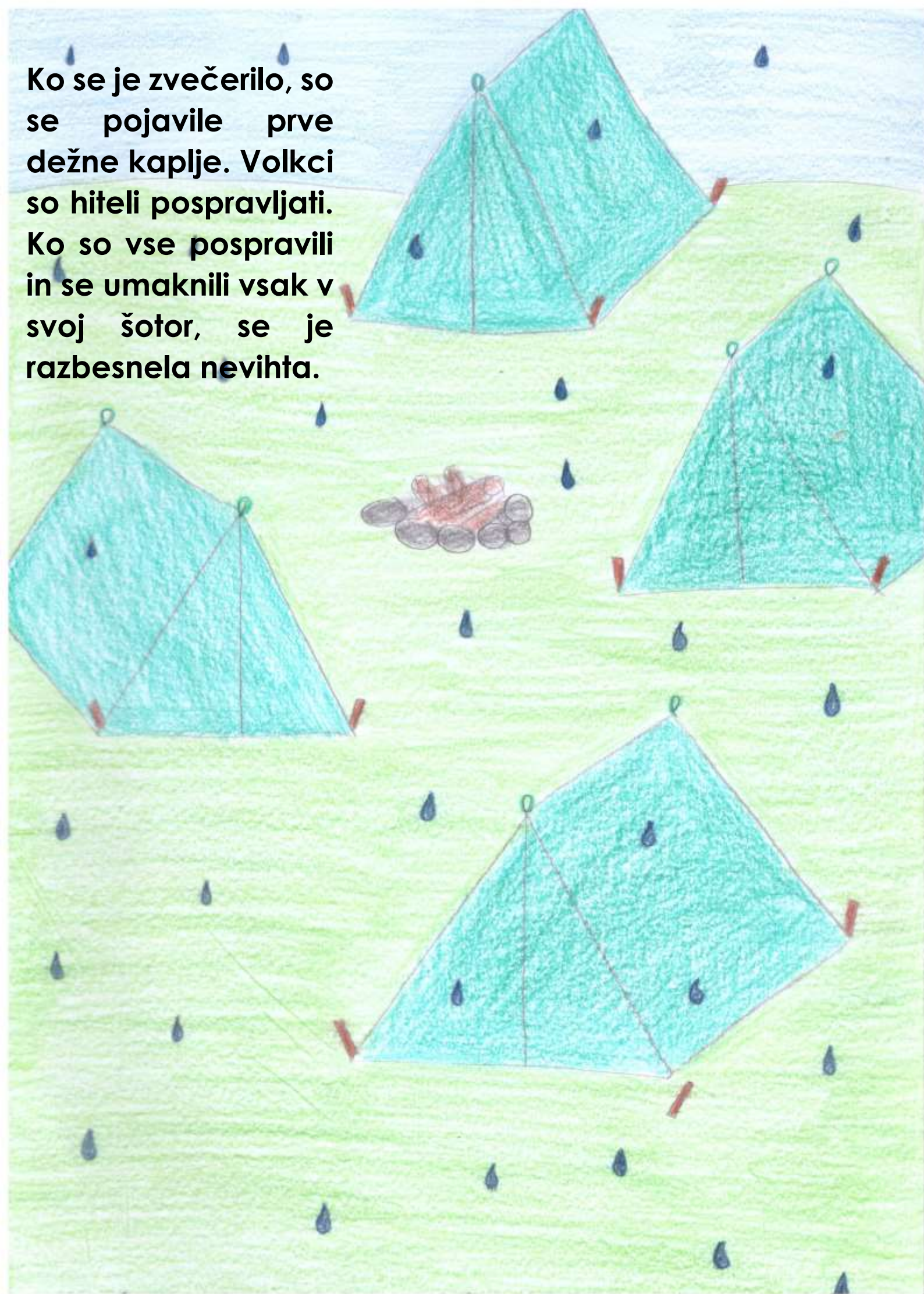
Starejši volk je volkcem naročil, naj si vsi dobro utrdijo šotore in skupaj pripravijo drva za ogenj, na katerem si bodo pripravili večerjo. Volkci so si med seboj pomagali napenjati vrvi, utrjevati količke in nositi veje.





Le Sivec je bil tisti, ki je bil prepričan, da zmore vse sam in da bo to naredil najboljše.

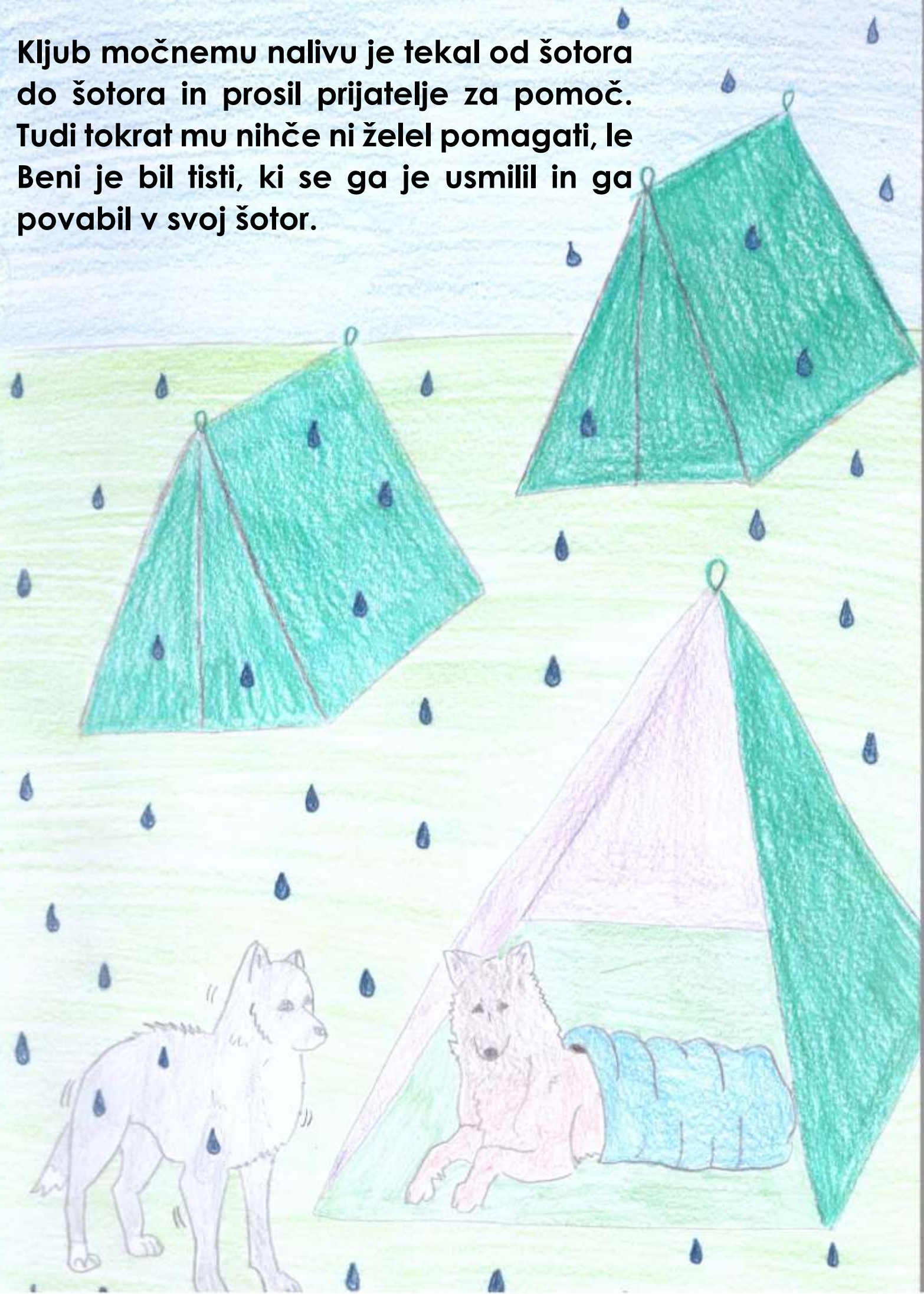
Ko se je zvečerilo, so se pojavile prve dežne kaplje. Volkci so hiteli pospravljati. Ko so vse pospravili in se umaknili vsak v svoj šotor, se je razbesnela nevihta.



Sivec je sedel v svoji spalni vreči in bil ves prestrašen. Na Sivčevo smolo pa je bil ravno njegov šotor tisti, ki je bil slabo pritrjen. Močan veter mu je podrl šotor, dež pa mu je kaj hitro začel zamakati spalno vrečo. Razmišljal je, kaj naj stori in koga naj prosi za pomoč.



Kljub močnemu nalivu je tekal od šotora do šotora in prosil prijatelje za pomoč. Tudi tokrat mu nihče ni želel pomagati, le Beni je bil tisti, ki se ga je usmilil in ga povabil v svoj šotor.





Ko se je Sivec malo posušil in pomiril, sta se začela z Benijem pogovarjati. Dolgo v noč sta se pogovarjala o tekmovanju, Sivčevem obnašanju in počutju drugih. Sivec je spoznal, da je napačno ravnal. Ugotovil je tudi, da potrebuje prijatelje in da tudi prijatelji potrebujejo njega.

Naslednje jutro se je Sivec vsem udeležencem taborjenja opravičil in jim ponudil pomoč pri pospravljanju šotorov in nereda, ki ga je povzročilo neurje.



Vsi skupaj so ugotovili, da ni pomembno, da si boljši od drugih, ampak da postaneš boljši volkec. Skupaj so se nato vrnili v Volčji dol, kjer so naslednje leto pripravili nove gozdne igre, zasnovane tako, da so do zmage lahko prišli le s skupinskim delom in sodelovanjem. Sivec je spoznal, da je občutek skupnega uspeha lepši od samotne zmage.

